

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา ภาษาบาลี พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อรรถกถาภาษาไทย ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย และไวยากรณ์ โดยเรียงตามคัมภีร์ ดังนี้

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกายมหาวรรคปาติ	(ภาษาไทย)
ที.ปา.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกายปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มู.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกายมูลปัณณาสก์	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์	(ภาษาไทย)
ส.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกายสคาถวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ทุก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกายทุกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกายจตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกายปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตตก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกายสตตกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.นวก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกายนวกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทสก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกายทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ขุ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกายขุททกปาฐะ	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกายธรรมบท	(ภาษาไทย)
ขุ.เถร.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกายเถรคาถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา.ทุก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ทุกนิบาต	(ภาษาไทย)

อรรถกถาพระสุตตันตปิฎก

ม.มู.อ.	(ไทย)	=	มัชฌิมนิกาย ปปญจสุทนี มูลปัณณาสก์อรรถกถา	(ภาษาไทย)
ม.อุ.อ.	(ไทย)	=	มัชฌิมนิกาย ปปญจสุทนี อุปรปัณณาสก์อรรถกถา	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.อ.	(ไทย)	=	อังคุตตรนิกาย มโนรณปุรณี จตุกกนิบาตอรรถกถา	(ภาษาไทย)
อง.ทสก.อ.	(ไทย)	=	อังคุตตรนิกาย มโนรณปุรณี ทสกนิบาตอรรถกถา	(ภาษาไทย)

ขุ.ข.อ.	(ไทย)	=	ขุททกนิกาย ปรมัตถโชติกา ขุททกปาฐะอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ.อ.	(ไทย)	=	ขุททกนิกาย ธรรมบทอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา.ทุก.อ.	(ไทย)	=	ขุททกนิกาย ทุกนิบาตชาดกอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา.ติก.อ.	(ไทย)	=	ขุททกนิกาย ติกนิบาตชาดกอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา.ปญจก.อ.	(ไทย)	=	ขุททกนิกาย ปัญจกนิบาตชาดกอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา.ฉก.อ.	(ไทย)	=	ขุททกนิกาย ฉกนิบาตชาดกอรรถกถา	(ภาษาไทย)

๒. คำชี้แจงการใช้อักษรย่อ

การอ้างพระไตรปิฎก อ้างทั้งฉบับภาษาบาลี และภาษาไทย โดยวิธีการอ้างโดยระบุชื่อ คัมภีร์ และระบุถึง เล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น อง.ฉก. (บาลี) ๒๒/๔๐/๓๒๖ หมายถึง สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ฉกนิบาตปาลี เล่ม ๒๒ ข้อ ๔๐ หน้า ๓๒๖, อง.ฉก. (ไทย) ๒๒/๔๐/๓๒๖ หมายถึง คัมภีร์สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ฉกนิบาต เล่ม ๒๒ ข้อ ๔๐ หน้า ๓๒๖ เป็นต้น

การใช้สัญลักษณ์ย่อในอรรถกถา จะแจ้ง เล่ม/ข้อที่/หน้า เช่น ส.ส.อ (ไทย) ๑/๒๔๖/๓๑๑. หมายถึง สังยุตตนิกาย สารัตถปกาสินี สคาถวรรคอรรถกถา (ภาษาไทย) เล่มที่ ๑ ข้อที่ ๒๔๖ หน้าที่ ๓๑๑ เป็นต้น

การใช้อักษรย่อในคัมภีร์ฎีกา โดยจะระบุลำดับเล่ม(กรณีเป็นหนังสือชุดมีหลายเล่ม)/ ข้อ/หน้า หลังคำชื่อย่อคัมภีร์ เช่น องนวก.ฎีกา. (บาลี) ๓/๓๖/๓๖๙. หมายถึง อ.คุตตรนิกายนวก ปาตฎีกา ภาษาบาลี เล่ม ๓ ข้อ ๓๖ หน้า ๓๖๙. เป็นต้น